

1924. 2 Semestre 93859

ABONNEMENTS

Indochine Union postale
Un an... 8000 Un an... 10000
Six mois... 5000 Six mois... 6000

Đông-Pháp Thời-Báo

NĂM THỨ HAI SỞ 162

NGÀY THỨ TƯ
2 JUILLET 1924

Le Courrier Indochinois

東法時報

BÁO QUẢN

11, đường Mac-Mahon, 11

SAIGON

Điện thoại (Téléphone)
Số: 324

GIÁ BÁN
Đông-Pháp
Một năm... 8000
Năm tháng... 6000
Mười tháng... 5000
Mười lăm tháng... 4000

Annonces Légales
9000 la ligne de 6 points sur justification
de 9 autres quelle que soit la page.

Annonces Commerciales
(En traite à forfait)

Chủ-bút: LE-SUM
Tổng-lý kiêm Chủ-Bút
NGUYỄN-KIM-ĐÌNH

MOI TUẦN XUẤT BẢN S LẦN NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

GIA-ĐÌNH TIÊU-THUYẾT

TÌNH MÔNG

(Tiếp theo)

Có lại thấy con trai thầy
Cai tặc cúp ma-ni, mặc áo lục-
soạn trắng quần lãnh đen,
chơn mang guốc, ngồi nói
chuyện với hương-chức làng
rồi ra nhà san đứng ăn chuối.
Cò trạng cảnh trạng người rồi
thì trong lòng cô lạnh ngắt,
chẳng có ý muốn vào ở cái
nhà đó đâu làm vợ người trai
đó chút nào. Cò mới trờn thăm
chờ chi có một người chồng
chẳng cần giàu mà cũng chẳng
cần học siêu quần xuất chúng
lâm gì, miếng là có bằng cấp
đủ làm việc nhà-nước, quần
áo đoan trang, đứng đi gọn-
ghẽ, nói nắn bặt-thiếp, nhà
cửa sạch-sẻ, chông đi làm việc
minh ở nhà thêu khăn hoặc
đọc truyện mà chơi, chông
chồng về mình nói chuyện vui
vẻ cho chông nghe, được như
vậy thì mình mới vừa lòng
đẹp ý. Cò tính rồi nghĩ lại
rồi năm mồm-môi nên ngủ
quên hồi nào không hay.
Qua tuần sau bà Phú thấy
Tết đã gần tới nên đặc con đi
Saigon dâng mua đồ đặc dính
về mà ăn Tết. Nhơn dịp ấy mẹ
con đặc nhau ghé thăm có ba
Hương. Có ba Hương tiếp
rước rất hậu, rồi nói với bà
Phú rằng: "Tôi thấy cháu tôi
thương quá, nên hôm nay tôi
về tôi thương tình lựa chỗ
xưng dâng mà làm mai. Hôm
qua có Đức-công Đường lại
nhà chơi với thàng con tôi;
tôi nghe nói ông chưa có vợ,
mà tôi nhâm bé cũng khá, n n
tôi tình làm mai giùm cho ông.
Tê-ra tôi vừa mới mở cho thì
ông hỏi vậy chớ chị giấu mà
gia tài được chừng bao nhiêu.
Tôi nói chỉ đủ ăn, chớ không
giàu. Ông nghe như vậy mừng
trẻ mới nói ông chưa muốn
cưới vợ. Chị nghĩ đó mà coi,
đôi này họ ham của quá,
miếng là tiền bạc nhiều thì
thôi, họ không cần đức hạnh
giết." Bà Phú cười rồi từ
mà về cho kịp xe.
Bà Phú với cô hai Tuyệt về
đến nhà thì thấy thầy Hội-
đồng Lê-trường-Xuân nằm ở
nhà mà chờ. Lê-trường-Xuân
là cháu kêu bà Phú bằng dì
ruột, đệ của Cai-tổng Tướng
bên Bến-Tranh. Bởi anh ta
mở cối sớm như có quan Phú
nuôi cho đi học rồi sau lại
đứng cưới vợ cho nữa, nên từ
ngày quan Phú hồi hưu về ở
Tân-Ấi thì anh ta qua lại thăm
viên thường, mà từ ngày quan
Phú khuất rồi, anh ta thấy dì
ở có một mình quanh què anh
ta lại qua thăm thường hơn
nữa. Bà Phú bước vô nhà vừa
ngó thấy liền hỏi rằng:
— Úa! cháu qua hồi nào mà
năm đó?
Thưa tôi qua hồi trưa.
Cháu đi xe hơi hay là xe
ngựa?
— Thưa, tôi đi xe lừa.
Cò hai Tuyệt nghe nói đi xe
lừa thì cười mà hỏi rằng:
Xe hơi anh bu rồi sao? Hay

là tại chi ba không cho phép
nên anh không dám đi xe hơi?
Em kêu ngựa hoai! Tại
anh muốn qua ở chơi vài bữa
nên anh đi xe lừa chớ.
— À! tại vậy hay sao.
Cò hai Tuyệt cười rồi hỏi
thàng Quoi ra ngoài xe lấy
đồ mới mua trên Saigon để mà
ôm vô nhà. Cò rửa mặt thay
áo rồi mới lấy chịch khăn hi-
mũi có đã làm rồi mà đưa
cho Trương-Xuân. Trương-
Xuân tuy miệng khen may
khỏe và cảm ơn, song mặt
không muốn ngó mấy cái khăn
cho lắm. Anh ta ngồi cứ ngó
ra ngoài sân hoai, bà Phú có
hỏi việc chi thì trả lời vắn tắt
phức cho rồi, coi bề buồn
không muốn nói chuyện, chớ
không phải bài bụi như xưa
nay vậy.
Tôi lại an cơn rồi bà Phú
ngồi bộ vắn bên này an trà,
cò hai Tuyệt ngồi ghế giữa mà
chơi, còn Trương-Xuân thì
nằm bộ vắn bên kia mà hút
thuốc. Trương-Xuân cứ năm
gát tay qua trắng lặn thỉnh
hoài, hút vừa hết điếu thuốc
này rồi thì quẹt hộp-quẹt mà
đốt qua điếu khác. Bà Phú
xem ý cháu buồn nên kiểm
chuyện mà hỏi rằng:
— Cháu qua thăm dì hay là
có chuyện chi?
— Dạ, qua thăm chớ có
chuyện chi đâu.
— Hôm trước cháu nói thầy
Cai muốn tính xin hưu trí đang
đề chừa lại cho cháu, vậy mà
đã vô đơn rồi hay chưa?
Thưa, vô đơn rồi.
— Thế thì trong ít ngày nữa
cháu làm tông rồi.
— Thưa, bây giờ tôi hết
muốn.
— Úa, sao vậy?
Trương-Xuân nằm lặn thỉnh
không trả lời. Bà Phú an trà
đương xía thuốc, liền ngửa
tay lại mà ngó Trương-Xuân,
có ý trông coi anh ta nói tại
cái nào mà anh ta hết muốn làm
tông. Yên-Tuyệt ngồi, tay rờ
cái đèn mà nghe chuyện, thấy
vội cũng day mặt ngó
Trương-Xuân. Cách một hai
Trương-Xuân ngồi dậy, đi lại
ghế giữa ngồi ngan mặt Yên-
Tuyệt, lấy thuốc ra đốt hút nữa,
rồi thủng-thảng mới nói rằng:
«Chẳng giấu với dì mà làm chi,
thiệt gia-đạo của tôi hệ tôi
nghĩ tới thì tôi buồn hết sức.
Phận tôi mẹ cha khuất sớm,
tôi nhớ có đi dựng bảo bọc
nên tôi học mới được thành
thập. Tôi ra làm Thàng-ngón đã
được vinh-vang, mà lại no ấm.
Khi ông gia tôi muốn già con
cho tôi, tôi thấy ông giàu lớn
mà lại có một đứa con gái mà
thôi, nên thiệt trong bụng tôi
mừng lắm. Ngặt có một đứa
là vợ tôi nó hèn dứa quá, nên
tôi dục-đặc không như định.
Dì với dựng hay việc ấy thì
khuyến tôi biểu ưng phước cho
rồi.

(Sau sẽ tiếp theo)

HƯƠNG TRUYỀN

Bên Hồng-mao
Những kiến của quan Thủ-tướng
Pháp là ông Edouard Herriot là bay
đều được các chính-trị-gia Hồng-mao
hoan nghinh.
Quan Thủ-Tướng với các nhà
soạn báo Langsa đến viên ngái thì
ngái nói như vậy: «Bây giờ nhưng
bên cho Chánh-phủ Đức-quốc».
To báo Petit Parisien có nói rằng:
«Quan Thủ-tướng nói câu ấy là có ý
chỉ cho ai này hiểu rằng Pháp-quốc
cũng như các nước Đông-minh, đều
muốn thi hành cho xong chương-trình
của ông Dawes, đang làm cho đời
Ấu-châu được thái bình miền yên».
Chuyến kỳ kiểm thời bên
phương Tây
Mới đưa con út nhỏ sau tuần, ở tại
Aversa, và có thành Naples là ngàn
thứ về các giới ở khác học nên trên
mà đi.
Mẹ ghe không biết là đi đâu nên
tìm kiếm hết sức không được phải
đến cơ cũng có biết. Cách ít lâu thì
bay đàng tin nó ở nhà bà ngoại nột
thành Naples. Hồi ra thì thàng nó đi
bơ vơ rồi gặp một người đàn bà dục nó
đi xe lừa rồi bỗng nó đem thàng lại nhà
bà ngoại nó ở tại thành Naples. Khi
đến tại cửa ôm lun nó rồi đi mất.
Hồi thàng nó đi thì nó nói rằng
thờ nay nó không biết người đàn bà
ấy nhưng mà nó chỉ một cái hình vẽ
trên bàn nói rằng người đàn bà trong
hình đó dục nó đi. Cái hình họa ấy là
hình mẹ ruột của nó đã chết trong khi
đó nó được vài tháng. Người phương
Tây van minh tốt học nhưng mà đã
đem đi vô một trình để tra «La trouble-
ante aventure d'un enfant de 6 ans»
thì là chuyện khác thường nên nó ra
cho chớ khần-quan coi chơi và suy
nghĩ coi mẹ thàng nó đã chết rồi sao
còn dục con đi được?
Nhà văn-sĩ Ấn-độ viên Saigon
Ông Rabindranath Tagore là
một nhà văn-sĩ đại-danh nước Ấn-độ,
từng làm của ngài đã bay khắp
hoàn-cầu; mới đây bên Trung-Huê
có thính ngài qua diễn-thuyết, hiện
nay ngài ở tại thành Kobe và có cho
bay trước rằng bắt đầu tháng Juillet
này thì ngài phân hồi có quốc. Sân-
dip ấy ngài ghé viên kinh-thành Saigon
cho biết. Hay tin ấy những người
Ấn-độ trú ngụ tại Saigon và Cholm
lấy làm vui mừng hơn hờ nên hôm
hôm chầu như 29 Juin vừa rồi đây
có nhóm nhau lại tại chùa cha ở đường
Obier hồi 9 giờ sớm mai mà cử một
hội tiếp rước ông văn-sĩ Rabindra-
nath Tagore. Mấy người Ấn-độ ấy
chúng đầu nhau lại được một số tiền
719\$ 00 để dùng chi phí trong cuộc
lễ tiếp rước này.
Trước hết tại cầu tàu phải treo bóng
thắp loại chông đèn cho nhiều in trang.
Khi ông Tagore bước chơn xuống
cầu tàu, thì có hai thàng, có cả
có bóng hoa gian sầm để thỉnh ngài về
nơi đình trú.
Và cũng có sắp đặc sầm một cuộc
du-lịch trên Đe-Thiên để cho ngài đi
viên cảnh xinh đẹp trên ấy.
Con các cuộc lễ chi khác thì đời
khi ông Rabindranath Tagore đến
Saigon rồi hỏi lại ngài chứng đó hội
Đệ-vương thì chớ cuộc lễ này sẽ lập
chương trình sau

Ông Robert Crémieux

được ở tại ngoại hầu tra
Khi ông Robert Crémieux mới bị
bắt giam vào ngục thì ngài có làm
đơn mà xin với quan Bồi-Thâm cho
ngài được ở tại ngoại hầu tra
Nhưng quan Bồi-Thâm bắt đơn ngài
rồi từ ấy đến nay ông Robert Cré-
mieux nằm dưỡng bệnh tại nhà
thượng Đôn-đất.
Mới hôm 30 Juin này Toà đã cho
phép ông Robert Crémieux được
tại ngoại hầu tra ngoài ngài đã ra khỏi
nhà-tù-vương hồi 0 giờ tối.

THẾ TỤC NHÂN ĐAM

Nhơn tánh
Tạo hóa phù cho con người lúc
mới sanh ra, ai ai cũng đều có
tính tự nhiên Song khi lớn khôn
rồi thì chuyện tập việc chi, thì cái
tính mình nó theo về phía nấy.
Nên con người từ nhứt lúc còn
xung-Ấu, tính đương mềm yếu, hệ
gần người phải nhiệm theo phải,
gần người quýy nhiệm theo quýy,
nên ông Mạc-Địch nhân thấy voc
to trắng mà cảm đến con người
bên khỏe ho. Ngồi khỏe là vì thấy
cái tư chất nó tốt, mà gần gì nhữm
theo nấy, gần đen nhiệm theo đen,
gần đỏ nhiệm theo đỏ, gần xanh
nhiệm theo xanh, mà tuần rờ giọt
lụy.
Nên tánh con người hệ nó về
phía nào thì tính mình tuân theo
mà sang nơi phía nấy Thì dụ
người có chí to lớn về sự làm
nghề-nghiệp thì thấy thì nó sang
bên phía nghề-nghiệp thì thấy Đệ
lý bên phía làm ruộng-nương,
thì nó sang làng về sự ruộng-nương.
Đệ lý về sự buôn bán thì nó sang về
đường buôn bán v.v.Nên hệ tập theo
đương ngay nó đi đàng đạo-đức
lẽ-nghĩ, thì tánh cũng quen theo
đương lý. Mà nếu tập việc bất
lương thì nó cũng đi cái tánh theo
việc bất lương. Bởi ấy tánh tình
của người phân nhiều bởi tại thời-
tục, bởi tại gia-phong tập thành.
Người mà sanh ra nhằm xứ học
hành, ở ăn lễ-nghĩa thì con nít
xứ ấy cũng biết ham học sự học
hành, mà phân nhiều cũng biết
lẽ-nghĩa. Còn những kẻ cách ăn
ở ra sao, thì đứa nhỏ trong nhà
đó, cũng nhiệm theo như vậy, là
bởi tại gia-phong của: Tập-giữ
tính thành.
Lại trong cái tánh con người còn
có cái khi nữa, nên gọi rằng tánh-
khí. Mà trong cái khí đó, duy có
cái chi thì mới hay ép để chế nó
được. Hệ cái chi mạnh mẽ trung-
trực thì cái khí phải chịu theo
chàng dâm buông lung. Mà hệ cái
chi không cứng cỏi, thì cái khí nó
buông lung, đều chi cũng dâm lam.
Cái khí ấy cũng như một cây thủ
vậy, còn cái chi cũng như một thàng
chắn, nếu không có nó gìn giữ
nghiêm trang, thì tự-nhiên cái cây
thủ ấy nó dục ngan dung ruồi.
Nên việc chi mà chi dâm không
đặng, để cho cái khí nó hiện ra, thì
bây giờ người đó cũng như một con
thủ kia mà không ai chắn giữ
vậy. Vì vậy, đức Mạnh-Kha ăn căn
mà dặn câu: Trì kỷ chi vô bạo
lý khí. (Nghĩa là dâm thủ chi,
thì cái khí mình nó mới chông dâm
buông lung). Bởi cái tánh con
người vì dụ cũng như một hồ nước
đầy, để vậy thì thôi, mà khi bên
nào thì chảy theo bên nấy, tại
mình dâm nó đi đâu thì nó theo đó;
tính con người cũng vậy, gần lành
theo lành, gần dữ theo dữ, gần
phải theo phải, gần quýy theo
quýy. Cho nên con người từ nhứt
phải cần-thận sự chơi bời,
học giao-vũ hậu ban hệ gần
về quýy học gần về bất lương,
thì nó sẽ lần dơi tánh mình
theo việc chẳng lành". Song sự đời
ấy chông phải mình không hay
biết, vì tánh mình nó nhiệm theo
một ngày một ít, lâu ngày rồi trở
ra tính tự nhiên.

Công văn học lục

T. V.
Ông Đầy Nôn, Cố-tổng-bang như Ông
Hòa Hảo Mythe, vì có đơn xin nên đã được
từ chớ.
NGHỊ-CHẬP
Thầy Nguyễn-ngọc-Du, Trư-giáo bang
tạo, được phép nghỉ dưỡng bệnh ba tháng,
kể từ ngày 23 April 1924.
THƯỜNG-TRƯỞNG
Quý thầy: Nguyễn-v-Thanh, Nguyễn-v-Đo
và Bùi-v-Dương, Trư-giáo hội bộ này được
thường chớ Trư-giáo thiết thọ hạng tám.

TRUNG-HOÀ CÁCH-MẠNG

(Tiếp theo)
Nguyễn khi trước dùng Tống-giáo-
Nhơn làm Nông-Lâm-Tổng-trưởng, từ
khi giải chức rồi lại làm lý-sự trong
đảng quốc-dân, chủ trì các sự vụ
đảng, vẫn là người ở huyện Đào-
Nguyễn tỉnh Hồ-Nam, tên chữ là
Độn-Sơ, biệt hiệu là Đào-Nguyễn
Ngư-phủ. Thuở mười hai tuổi cha
đã thế thế, mà nhà lại rất nghèo. Có
chí ham học, vào học trường Phở-
thông tại Võ-xương. Khi ở trong
trường đã chừa cái tư-tướng Cách-
mạng, liêng kiết cùng bạn đồng chí đã
lâu, bị thầy trong trường xúi hay, bắt
tội đuổi ra không cho học nữa. Và
Anh thế kiếm bạc đi du học bên cõi
đông, gặp lại Tôn-Vân, Huỳnh-Hưng
đều chừu đồng-minh hội, bên nhơn đó
mà vào hội, làm hội-viên đó lại giúp
cho dân-báo, mới kêu là Cách-mạng
hưng hưng. Sau bạn Huỳnh-Hưng lần
về Trung-quốc đặng rồi, cứ sự một
hai phen, cũng đều thất bại. Bên tính
nhơn nhơn nơi Hồ-Bắc vận-động
quần-đội khởi nghĩa tại Võ-Xương.
Nhờ và có xây bảy lâu mà lập nên
Cách-mạng Vả trong bọn và thiệt là
mãnh tướng, bốn nam tâu bắc kiêu
nhọc chẳng từ, trọn đặng thành công
cho đến Tôn-Vân về nước, mà lập
Nam-kinh Chánh-phủ, thì và đã làm
chức Viện-trưởng trong Pháp-chủ
quốc.
Phạm làm-thời Chánh-phủ pháp-
lệnh bao nhiêu đều ở trong tay Tống-
giáo-Nhơn lập. Kế Nam-Bắc chẳng
hòa, khó hay chung một mối. Bên
chính Thái-nguyên-Bồi, Mông-triệu-
Mình đồng qua Bắc-kinh rước Viên-
thế-Khai Nam hạ. Gặp lúc Kinh,
Tân bình biến, Viên chẳng chịu đi
trộn cũng ở tại Bắc-kinh mà tự
chức. Khi ấy Đường-thiệu-Nghị từ
chức về, cứ và làm Nông-lâm-
Tống-trưởng, Tham nghị-viên đã ứng
rồi. Làm đặng vài tháng, Đường-
nghị-cát xây ngà, rồi xin từ chức. Còn

KIM-VÂN-KIỀU TÂN GIẢI

(Tiếp theo)
506- Lỡ chơn trời đá vào đây.
Khôn phòng xuân để dơi ngày
đào non.
507- Người còn thì của háy còn,
Tiềm nơi xứng đáng là con cái
nhà.
508- Làm chi tội báo oan-giã,
Thiệt mình mà hại đến ta hay gi.
509- Kể tai máy nổi năng nì,
Năng nghe đương cũng thì phi
biết đầu.
510- Và suy thân-mộng (1) mấy lời,
Túc-khiến (2) thì cũng có trời ở
trong.
511- Kiếp này nợ trả chưa xong,
Lâm sao thì cũng một chông
kiếp sau.
512- Lặng nghe đêm thắm gót đầu,
Thưa rằng: ai có muốn đầu thú
này.
513- Đồng như lời thế là may,
Hắn rằng sau có như lời cho
chàng?
514- Sơ khi ông-bướm dãi dãi,
Đến đừu sống đực, đầu bằng
thác trong.
515- Mu rừng: Con háy thông dong,
Phải đừu long lại dãi long mà
chơi.
516- Mãi sau đầu chẳng như lời,
Trên đầu có bóng mặt trời sáng
sôi.
506- Nhưng phận con đã lỡ lặn lạc bước
đến nơi đây rồi, thôi con hãy an-tâm hơp
đương tình thân, đặng mà chọn một cái
phòng riêng cho con ở. Đến khi con lành
mạnh rồi, mẹ sẽ chọn nơi xe chi, kiếm chốn
chấp to cho an thân bổ-lieu.
507- Con nghĩ coi, con còn thì cha mẹ mất
thôi, lựa phải với ta này hok ép liê. Thôi
con cứ việc thuốc thang cho mau mạnh, để
nữa mẹ kiếm nơi xứng đáng mà vậy duyên
cần-sắc, như con cái trong nhà.
508- Chớ con nghĩ chi mà làm đầu tội báo
oan-giã, nếu hại cho mẹ mà thiệt cho thân
con thì có hay chi đâu.
509- Kểu nghe Tô-Bà kể tai năng-nl hơn
thiệt những lời rạch ròi như thế, cũng có
lòng mừng.
510- Kểu nghe những lời Tô-Bà đã nói,
vả lại suy mấy lời này hok ép liê. Thôi
nghĩ rằng: Số mạng long dong cũng đời
nào trời đã định.
511- Vậy thì thân này nợ trả chưa xong,
đầu chấy cho thế máy kiếp sau cũng phải
trả.
512- Nêu Kểu nghe Tô-Bà nói những đầu
đem Ái, sau trước định mình, Kểu mới thưa
rằng: Tôi có muốn chi đến tác tệ, phải hây
mình như vậy.
513- Nếu hân y như lời đặng thế, thiệt cũng
là may mắn cho tôi dơchất. Song chẳng biết
đến sau có đặng như lời hân ấy chăng?
514- Sơ đến khi ép bắt những đầu sự kia
ong-bướm, rồi đến lúc đầu bằng đống nhọc,
thì chẳng bằng thác cho trong sạch.
515- Tô-Bà hân rằng: Con háy thông thả
tín lời mẹ nói, chông phải nói ngoài miệng
mà trong lòng chẳng có như lời vậy đâu.
516- Tô-Bà bân thế rằng: Nếu ngày sau
mà chẳng như lời hân thì có một trời soi
xét chông tr.

(Sau sẽ tiếp theo)

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

CORDONNERIE - CHAPELLERIE - GRAVURE

TRAVAIL SOIGNÉ - LIVRAISON RAPIDE.

TANG-VAN-PHUC

N° 10 & 77, RUE CATINAT - SAIGON.

Việc mẫu-nhiệm trong Chợt lớn gần ra mới

Số báo 161, có thuật sự lược vụ tìm được hai cái sọ người ta tại rừng Xuyên-Mộc...

Cách ba bữa rày có một tên chân trâu gặp tại rừng ở Xuyên-Mộc, chủ gặp đây cách mà 150 thước...

Vụ này Khai nói rằng lúc bấy giờ Khai ra đi cho một tay áo, thì một cái sọ người ta...

Những sự người và xương tay xương chân thì sạch sẽ trắng nõn giống như kẻ chết lâu năm...

Nay nhắc lại việc có nghề chơi, để khai quan xét sự việc mới tin đi-đoạn lại hay là hay.

Hôm bấy Khai và Tân-sốp-phơ đi mất, rạch 3 ngày thì thân-nhơn có đến chùa xin xăm cho biết...

Đông-Pháp thời-sự

Tôi thường nghe nhiều ông già hay nói: Thiên cũng khổ lắm...

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Kho Nhà nước, Ngân-hàng Đông-pháp, Ngân-hàng Hồng-kong, etc.

GIA LỬA

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Lửa chớ đèn nhà-máy Cholon, Vinhlong, Hoang, etc.

AN CỤM CAO-MEM BI BÁT HỒN

Mấy tháng nay những đấng lương thiện ở một số xã-khố, gần đây nói lam-lật...

TRƯỜNG VỎ-VĂN

Ông Võ Văn-Thơm vì đa đoan công việc nên giao trọn quyền Quản-ly trường Vỏ-Văn cho tôi.

H. DELPEYRAT

Chỉ trước là Hãng E POURTOU 34 nhà 33, 35, 37, 39. Agent Amiral Dupré Saigon.

LỜI RAO Tiệm Vinh-Xương

Kính cáo công chư quý vị đặng rõ: nay tôi có lập một Atelier tại Bình-tây đường Gia-phủ...

Trên khi các nhà hay là phố, xin do nơi nhà Vinh-xương-lông là một cửa hàng của người Annam...

Viết âm văn uyển

Chư tôn cũng còn như tôi ở trong một quyền Lạc-tôn chuyên trong quyền lý...

Xin chiều cò

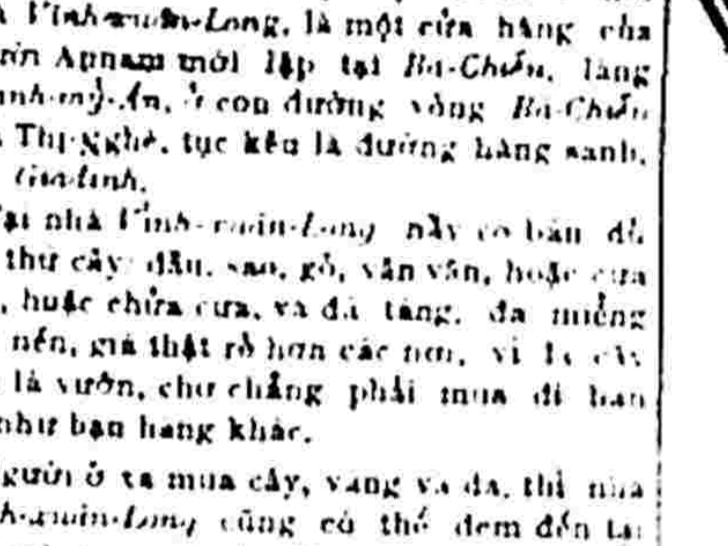
Đời thanh trị thái bình, thì con người mới sáng ra công đặng đặng hơn...

TRAM NAM KHONG PHA

NHÀ HỌA CHON DUNG NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN 56 73, Boulevard de la Sonane

Thợ vẽ tiếm này đã có bằng cấp từ nghiệp nơi trường xảo nghệ, và được 3 cái bằng-cấp Đẩu-xảo Hanoi...

ĐEN LÒA KIỂU MỚI



Đèn lồng đèn đượm, đèn treo, bán tại tiệm

TRẦN-QUANG-NHIỆM

200, đường d'Espagne Saigon

Biscuits Quốc-Nữ

Thành đã thơm, lại ngon, dễ tiêu được, có beurre, sữa bò, vanilline và chocolate...

ANGCORN MAISON PHU-TOAN

ĐÔNG GIẤY TÂY VÀ ANNAM LE-VAN-BEN CHỤP HÌNH VÀ RƠI HÌNH RA LỚN

T. MORISE

THỢ CHỤP HÌNH NHỰY-BỒN 31, đường Place Gambetta (chợ cũ)

Thợ chụp hình này đã có bằng cấp từ nghiệp nơi trường xảo nghệ, và được 3 cái bằng-cấp Đẩu-xảo Hanoi...

TRƯỜNG RĂNG

QUAN LƯƠNG-Y CUNAUD ở đường Chasseloup Laubat số nhà 15

NAM-THUAN-AN

M. NG-CHIÊU-THÔNG ở góc đường Bonnard và đường Patheux

Maison TAC-LY

TRAN-THOAI, Propriétaire 97, 99 Boulevard-Charnier 97, 99 SAIGON

Khăn đen đẹp

Nhiều Bombay - Nhiều Tàu và hàng nhũn hàng giá mỗi khăn...

Tiểu-thuyết SỬ-CHÁNH-TÂM HÂM OAN

Tác-giả: NGUYỄN-TRẦN-CHÁU TỰ NGŨ-LANG (Rạchgiã)

(Tiếp theo)

Và lại tôi cũng Đáo-thờ-Văn vẫn có giao hôn chỉ phút, đầu cho Đáo-bất Thanh chớ tôi nghèo hèn mà không chịu...

tâm giả nằng cho tôi, mà nay tôi đã lừa lờ lời cùng-Tiền-thơ, rồi chứng minh việc này...

Không lý tôi vì Tiền-thơ mà phụ Thân-Văn, hay là vì Thân-Văn mà phụ Tiền-thơ...

Còn Tiền-thơ không lẽ đành làm như thế.

Thôi kiếp này mà chúng ta chẳng đặng chung vui thì công nguyên chờ đợi kiếp lai-sanh!

Như-Sương đợi chúng tôi dưng lời nằng mới thốt rằng:

Công-tử ơi! Công-tử trần trụi mọi đấng thiếp nghe thật hữu-ly.

Nhưng không phải thiếp độc thiên kỳ thân, báo chàng vì thiếp mà dứt tình yên-mén với Thân-Văn.

Nếu vậy thiếp muốn cho đặng phần thiếp còn phận Thân-Văn thì sao? Thiếp không phải ép chàng làm đấng bất nghĩa ấy đâu.

Xưa nay hề là: Trại năm thờ bảy thiết, gái chính chôn một chồng.

Như sau duyên-nợ của chàng cũng Tiền-thơ không có đến chi trặc trở thi thiếp tình nguyện làm thi thiếp cũng đặng.

Thiếp vì thương chàng hết dạ nên mới phản-ạn là, xin chàng đừng từ-chối nữa.

Chánh-Tâm nghe Như-Sương phân tít-tinh nhâm không thì nan hơn trả lời rằng: Tiền-thơ ơi!

Tiền-thơ ơi! Tiền-thơ là bực giận sang, mà chẳng chớ tôi là bản-sĩ, rộng lòng thương xót, cần tôi chung tình, dưng ấy tôi không phải hình dật tương-gỗ chi mà chẳng biết thương lương, tốt ngọc.

Nay giờ tôi dụ-dự để cho Tiền-thơ nghe công hay giải, thiết tôi rất lời, song xin Tiền-thơ rộng dung cho tôi, vì tục hàng vi: Hề thương thì dưng chấp, mà chấp thì dưng thương.

Nếu Tiền-thơ mà làm được y theo lời Tiền-thơ đã hứa cùng tôi khi này thì tôi nguyện đầu cho vật đời sao đời, non môn biên cận, hay là lặn suối.

trần non, tôi thì quyết giữ một lòng thiết-thực, trọn dạ sắt định cùng Tiền-thơ cho đến trọn đời mà thôi.

Đoàn-như-Sương thấy Chánh-Tâm đã xịu lòng thì vui mừng quá, vội vả thưa rằng: Sử-lang ơi!

Thiếp dâng một tiếng v của Sử-lang hơn là đức thiên kim Trọn đời thiếp không có giờ nào vui cho bằng giờ này.

Thưa Sử-lang, thiếp biết Sử-lang dưng trang hàng nghề cho nên không quên trang giàu nghèo quyết đem phần liêu-hu này mà nương dựa bóng tùng-quần ngọc như con mua-nặng.

Thiếp tuy không dám bì với người xưa chớ thiếp cũng có chút đỉnh học-thức, nếu chàng mà d-đàng như Lương-Đĩnh, thì thiếp bắt chước Mạnh-Quang cử-án tề-my.

Nói cùng chuyện mà nghe, đầu hôn như chầu me thiếp không thương chàng thi thiếp cũng quyết tìm chước quí mun, thân cho đặng đời ta tương-hội mới.

vừa da thiếp. Một lời ước hẹn ngàn năm cho ghi nhớ, xin chàng mua lấy làm chớ mà đem lòng ym-cru, nghinh-lan, thay đổi trái trăng mà hai thời thì cho kiếp xưa-xanh của thiếp thì thiếp.

Chánh-Tâm đáp: Như ngôn kỳ xuất từ mà non truy một lời ước nguyện ngàn thuở khôn vong, xin nàng đừng tưởng tôi như kẻ tầm thường mà làm, rồi dưng sự d-đàng d-đàng, đỡ mới từ, mà lực, sự cứu liên thơn tâm.

Ám nằng chớ xa lo mà một trí Hai dưng bên hôn hôn thì non, xin phủ d-đàng như nguyệt nguyệt chớng trí, mai sau d-đàng đạo từ: hồng xin như chắt công con đời đem mới với.

Chung tình chớ can bằng thủy con thì-ty họ-bãi chầy vào nói với hai người rằng: Ông bà và cậu về gần tôi, xin khá mau xa lánh.

Hai dưng oán kính, vì và phân phủ d-đàng vãng như nguyệt nguyệt chớng trí, mai sau d-đàng đạo từ: hồng xin như chắt công con đời đem mới với.

Từ ấy đến sau một cặp oan-uong

Việc mẫu-nhiệm trong Chợt lớn gần ra mới

Số báo 161, có thuật sự lược vụ tìm được hai cái sọ người ta tại rừng Xuyên-Mộc...

Cách ba bữa rày có một tên chân trâu gặp tại rừng ở Xuyên-Mộc, chủ gặp đây cách mà 150 thước...

Vụ này Khai nói rằng lúc bấy giờ Khai ra đi cho một tay áo, thì một cái sọ người ta...

Những sự người và xương tay xương chân thì sạch sẽ trắng nõn giống như kẻ chết lâu năm...

Nay nhắc lại việc có nghề chơi, để khai quan xét sự việc mới tin đi-đoạn lại hay là hay.

Hôm bấy Khai và Tân-sốp-phơ đi mất, rạch 3 ngày thì thân-nhơn có đến chùa xin xăm cho biết...



